

РЕШЕНИЕ

№ 7192

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав,
в публично заседание на 30.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **8915** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалбата на „Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири““ – [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от инж.Ц. М. Б., чрез пълномощник юрк. Я. Р. Я. срещу предписание в раздел V, т. 2.1 - „Да се възстанови експлоатационното състояние на спирателния кран на основния изпускател“, със срок за изпълнение 29.09.2023 г. на язовир „М. дол/Корница 74“, съставляващ поземлен имот с кадастрален идентификатор 38666.57.74, по КККР на землището на [населено място], [община], област Б., дадено с Констативен протокол № 01-01-115/27.06.2023г, издаден от инспектори в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ - „Югозападна България“, офис Б. на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

Жалбоподателят „Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири““ (ДПУСЯ), твърди, че издалят акта административен орган не разполага с материална компетентност да дава предписания, което прави обжалваното предписание нищожно по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК; актът и даденото предписание са съставени и при липса на мотиви, т.е. налице е неспазване на установената форма по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК; при издаването са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила и това е основание за оспорване по чл. 146, т. 3 от АПК; актът и даденото предписание са незаконосъобразни и поради противоречие с материалноправни разпоредби, нарушение по чл. 146, т. 4 от АПК и

не съответстват на целта на закона, нарушение по чл. 146, т. 5 от АПК. Моли съда да отмени акта и претендира присъждане на разноски – юрисконсултско възнаграждение.

Ответниците, инспектори в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ - „Югозападна България“, офис Б., чрез старши експерт юрист Е. В. З., аргументират подробно своята компетентност да дадат обжалваното предписание и оспорват и всички останали оплаквания на жалбоподателя по незаконосъобразност на акта. Молят съда да отхвърли жалбата и претендира присъждане на разноски – юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не е взела становище по жалбата.

Съдът намира така подадената жалба за процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество е неоснователна поради следното:

На 27.06.2023 г. представители на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ (ГД „НЯСС“) при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) извършили проверка на техническото и експлоатационно състояние на язовир „М. дол/Корница 74“, съставляващ поземлен имот с кадастрален идентификатор 38666.57.74, по КККР на землището на [населено място], [община], област Б., предоставен за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ) на основание чл. 139а, ал. 6 във връзка с чл. 196, ал. 3 от Закона за водите. Съставен е обжалваният Констативен протокол № 01-01-115/27.06.2023г за установена неизправност на основния изпускател и на ДПУСЯ е дадено предписание: „Да се възстанови експлоатационното състояние на спирателния кран на основния изпускател“, със срок за изпълнение на предписанието - 29.09.2023 г. Проверяващите са установили, че същото предписание вече е било дадено ан ДПУСЯ с Констативен протокол № 01-01-202/11.11.2022г, но то не било изпълнено. Тази неизправност била констатирана и в съставения Протокол от 24.11.2020 г. за извършена проверка на състоянието на язовирната стена и съоръженията към нея от Комисия, назначена със заповед № ОА-РР-195/15.10.2020 г. на Областния управител на област Б..

Във връзка с направените констатации жалбоподателят на първо място заявява, че счита даденото му предписание за нищожно като дадено му от орган при липса на компетентност – Председателят на ДАМТН, респ. оправомощените от него длъжностни лица от ДАМТН нямат контролни правомощия за издаване на предписания за извършване на ремонтни дейности на язовирите и съоръженията към тях, в какъвто смисъл е оспореното предписание, тъй като същото не попада сред кръга на възложените му по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите контролни функции. Наличието на отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК се обосновава с непосочване на реда и срока за оспорване на даденото предписание. Липсвало и уведомяване на ДПУСЯ за откриване на производството по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ, като по този начин оспорващият е лишен от участие в производството чрез надлежно упълномощен представител. Ако се приеме, че присъствието на представител на жалбоподателя при извършване на проверката е достатъчно, за да се приеме уведомяването му, то възразява, че в хода на административното производство инспекторите, съставили Констативния протокол, не са обсъдили неговите обяснения

и възражения, макар за е подписал акта с особено мнение, а това е нарушение на чл. 35 от АПК. Заявява, че е обжалвал и даденото му предписание с Констативен протокол № 01-01-202/11.11.2022г, производството по което било висящо и до приключването му иска спиране на настоящото.

Съдът намира за неоснователно искането за спиране на настоящото производство – безспорно от приложената административна приписка се установява, че е налице издаден предходен Констативен протокол № 01-01-202/11.11.2022г, с който отново е констатирана неизправността основния изпускател на язовир „М. дол/Корница 74“ и е дадено предписание да се приведе в изравност, но доколкото се касае за два отделни административни акта то за всеки от тях съдът има задължението да прецени и се произнесе по неговата валидност и законосъобразност в зависимост от установеното по делото. Ето защо произнасянето с влязъл в сила съдебен акт по обжалването на Констативен протокол № 01-01-202/11.11.2022г не предопределя произнасянето по настоящото дело, не е налице преюдициалност между двете производства.

Съдът намира за неоснователно и възражението на жалбоподателя, че обжалваното от него предписание е издадено от некомпетентен орган. Напротив, актът е издаден от оправомощени за това лица със Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН, действали в съответствие с правомощията им по чл. 190а, ал. 1, т. 3, вр. чл. 190, ал. 4 от ЗВ. Същите са оправомощени да дават задължителни предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите и на основание Наредбата по чл. 141, ал. 2 от ЗВ. Аналогична е и разпоредбата на чл. 117, т. 3 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), според която при изпълнението на правомощията по чл. 116, контролните органи от ДАМТН имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗВ политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съобразно чл. 140, ал. 2, т. 1 от ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл. 138, ал. 4, т. 8 от ЗВ, а именно, изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация. Това налага извод, че за председателя на ДАМТН и за оправомощени от него длъжностни лица са налице законодателно уредени правомощия в чл. 140, ал. 2, т. 1 вр. чл. 138, ал. 4, т. 8 от ЗВ, касаещи извършване на контрол по техническото състояние на язовирните стени и на основаниите чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ могат да дават предписания по повод осъществяване на тези правомощия, в този смисъл е и Решение № 10880 от 9.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 5237/2023 г., III о., докладчик председателят Ж. П.. Именно в изпълнение на така предоставената им компетентност те са дали обжалваното предписание, с цел осигуряване на безопасна техническа експлоатация на язовира чрез възстановяване на техническата изправност на основния изпускател, каквато изправност жалбоподателят не оспорва, че липсва.

На следващо място обжалваният акт е издаден в писмена форма и съдържа

нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване, а именно: констатирана неизправност на основния изпускател. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висиящия съдебен процес. Поради това съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя в обратния смисъл . за него даденото предписание е било ясно, не е оспорено в приложеното от него особено мнение, а той е поискал отмяна на предписанието, тъй като изпълнението му изисква източване на язовира, което ще лиши земеделските производители от вода за напояване и ще компрометира наличните рибни пасажии. Макар действително в Акта да не е посочен реда и срока за неговото обжалване, съдът намира, че това не е попречило на жалбоподателя да организира защитата си своевременно и затова приема, че не е налице порок във формата му по смисъла на чл. 146, т. 2 АПК, който да налага неговата отмяна.

Съдът намира и че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е извършил надлежна проверка на място, на която е установено наличието на неизправност в спирателния кран на основния изпускател. Посоченото е довело до правилно установяване на релевантните за случая факти. Не е нарушено и накърнено правото на защита на оспорващия в хода на производството. Представител на собственика на язовира е присъствал на проверката и се е подписал с особено мнение, с което не е оспорил констатираното нарушение, както се коментира по-горе.

Оспорения административен акт е издаден и при правилно прилагане на материалния закон. Съгласно чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Според чл. 4, ал. 1 от Наредбата собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. Съгласно чл. 7 от Наредбата собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. В случая ДПУСЯ е адресат на посочените норми, тъй като според чл. 139д от ЗВ при осъществяването на своята дейност има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях. В Глава втора, Раздел I от Наредбата са регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация, като констатираната неизправност в основния изпускател представлява отклонение от изискванията за конструктивната сигурност и технологична сигурност на язовирните стени и съоръженията към тях, регламентирани в чл. 46 и чл. 47 от

Наредбата. В този смисъл техническото състояние на язовира е неизправно - частично работоспособно по смисъла на чл. 50, т. 2 от Наредбата, изискващо предприемане на ремонтни работи. При това положение съответства на закона даденото предписание за предприемане на действия за извършване на ремонтно-възстановителни работи на основния изпускател.

Оспореният административен акт съответства и на целта на закона. Законодателят е преценил, че е от особено важно обществено значение спазването на изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях. Целта на Закона за водите е да се предотвратят или намалят вредните последици за човешкия живот и здраве и околната среда, като тази цел се постига именно чрез извършване на контрол за техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях. След като процесният язовир е класифициран като първа висока степен на потенциална опасност по чл.141 б от ЗВ, пряко заплашващ човешки животи и застрашаващ инфраструктура и тази класификация е утвърдена от Областния управител, то неговият собственик е задължен да го поддържа в изправно техническо състояние, като гаранция за предотвратяване настъпването на вреди.

По всичко изложено съдът намира, че обжалваният административен акт не страда от посочените в чл. 146 от АПК пороци, водещи до неговата нищожност или незаконосъобразност, а твърденията в този смисъл на жалбоподателя са неоснователни, поради което жалбата му следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор следва да бъдат присъдени съдебни разноски - юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, дължимо от жалбоподателя.

Мотивиран от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ – [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу предписание в раздел V, т. 2.1 - „Да се възстанови експлоатационното състояние на спирателния кран на основния изпускател“, със срок за изпълнение 29.09.2023 г. на язовир „М. дол/Корница 74“, съставляващ поземлен имот с кадастрален идентификатор 38666.57.74, по КККР на землището на [населено място], [община], област Б., дадено с Констативен протокол № 01-01-115/27.06.2023г, издаден от инспектори в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ - „Югозападна България“, офис Б. на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА „Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ – [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 100лв, представляваща съдебни разноски пред настоящата инстанция.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен

съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: